

تا هرکس در راستای جستجوی خود و معنابخشیدن به خود، در آن راه، خود را معنا ببخشد.

شماره پرسش: ۳۰۷۵۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۰/۱/۲۶ ۰۶:۰۰:۲۷

متن پرسش

سلام و خسته نباشید: من سوالی خیلی ذهنم رو درگیر کرده. من کاملا با دلایل عقلی و شهودی قبول دارم که همه چیز بر اساس و قضا و قدر و امتحان الهی است. اینکه میگن سرنوشت انسان به دست خودش ساخته میشه رو هم قبول دارم منتها چیزی که فکرم رو درگیر کرده اینه که اختیار برای هر فرد زمانی معنا داره که هر فرد در صحنه امتحان خاص خود قرار بگیرد و با اختیار خود بهترین پاسخ را داشته باشد. اما چجوری ما در صحنه امتحان خود قرار می‌گیریم؟ آیا این قرار گرفتن خارج از اختیار ماست و خدا ما را به سمت مسیر امتحانی خود هدایت می‌کند به این صورت که اختیار ما در انتخاب اون مسیر کمترین نقش را دارد و ما اون راهی رو که خدا به ذهنمان انداخته به صورت مسمم انتخاب می‌کنیم تا در صحنه مورد نظر خداوند قرار بگیریم اما به محض اینکه در صحنه امتحان خود قرار گرفتیم اختیار ما نقش پررنگی در زمینه پاسخ دادن قرار می‌گیرد؟ مثلا من قصد دارم برم دکتر قلب اما اینکه از بین دکترهای قلب کدام دکتر برم اختیار من در این مورد نقش کمی دارد و خداوند هست که من را به سمت دکتری که بناست باهاش بهترین امتحان رو داشته باشه هدایت می‌کند. اما بیشترین نقش من در رفتن یا نرفتن به سمت دکتر است. و همچنین در انتخاب همسر من خودم را در نظام زوجیت جهان قرار می‌دهم یعنی می‌خواهم که ازدواج کنم اما اینکه در کجا و با چه همسری ازدواج کنم اختیار من کمترین نقش را دارد و خداوند ذهن من را به سمت همسر امتحانی من هدایت می‌کند و بعد نقش اختیار من در ازدواج پررنگ می‌شود به اینصورت که چگونه برخوردی داشته باشم با همسر و انجام وظایفم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر دو نکته‌ای که می‌فرمایید قابل فهم است. لذا به ما فرموده‌اند: «إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَ إِمَّا كَفُورًا» (انسان/۳) راهی را به صورت کلی در مقابل ما گشوده‌اند تا هرکس در راستای جستجوی خود و معنابخشیدن به خود، در آن راه، خود را معنا ببخشد. حال چه نسبت به آن راه گشوده، بهترین برخورد را نماید و شاکر آن نحوه حضور باشد، و یا نسبت به آن نعمت الهی، چشم‌پوشی داشته باشد و خود را در آن میدان وارد نکند. موفق باشید